

اگر چه دوست به چیزی نمی خورد ما را به عالمی نفروشم مویی از سر دوست

صفحه از: علیرضا بهرامی

همشهری آنلاین: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

صفحه آخر

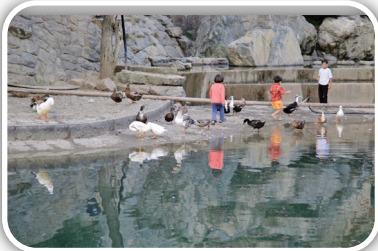
■ صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ سردبیر: دانیال معمار
■ دبیر تحریریه: شهرام فرهنگتی
■ معاونان سردبیر: علی عماد، شاهین امین
■ مدیر فنی: حامد یزدانی
■ مدیر هنری: مهدی سامانی
■ دبیر عکس: امیر پناهیور
■ مدیر: حسین راجلو
■ مدیر: پروانه بهرام پزاد
■ دبیر: مریم باقریور
■ اقتصاد: مدیر: حسین لطفی
■ دبیر: مریم موسی پور
■ تماشگر: مدیر: امیر محمد یعقوب پور
■ دبیر: لیلی خرسند
■ گزارش: مدیر: قهیمه طباطبایی

■ سرزمین من: مدیر: سید زهرا عباسی
■ دبیر: زهرا رفیعی
■ تدرستی: مدیر: جواد نصرتی
■ دبیر: مریم سرشوش
■ سرخ: مدیر: جواد عزیزی
■ دبیر: محمد جعفری
■ دانستهها: مدیر: ساسان شادمان
■ طرح و گرافیک: مدیر: محمد علی خلیلی
■ دبیر: زهرا حاجی

■ سردبیر آنلاین: اسماعیل سلطنت پور
■ معاونان آنلاین: مجتبی صادقی، کامران یازجی، حامد فوقانی
■ مدیر فضای مجازی: زهرا سادات بهشتی
■ مدیر بخش زننده: امیر حسین محمد دوست
■ مدیر تولید تلویزیون: الهه سادات بهشتی

سوره روز

پارک سنگی بادلی دریایی!

بوستان های تهران، ریه های این کلانشهر هستند و هر چه شرایط آنها ایده آل تر باشد، با شهری مناسب تر برای زندگی مواجه خواهیم بود. یکی از این بوستان های مصفا که در شمالی ترین نقطه تهران جا خوش کرده، پارک جمشیدیه یا پارک سنگی است. بوستانی که در کوهپایه البرز واقع است و از همان نخستین روزهای تأسیس خود، توجه شهروندان تهرانی را به خود جلب کرد. به خصوص که پارک جمشیدیه، مسیر آغازین کوهپیمایی کلک چال نیز هست و پاتوق کوهنوردان تهرانی.

همین چند روز پیش، سری به این پارک زیبا زدم و علاوه بر هوای خوب و مناظر آخر تابستانی، صدای شادی و شور و هیجان گروهی از کودکان نیز فضای پارک سنگی را پر کرده بود. مدیر آن مهد کودک معتقد بود پارک سنگی، دلش از دریاست و فضاهای مناسبی برای اتراف کودکان و نوجوانان دارد و معتقد بود بد نیست برخی مدیران مدارس و مهد کودک ها از چنین امکانات رایگانی استفاده کنند و بچه ها را آگاهی از فضای آموزشی دور کنند تا آموزش، بهتر از گذشته انجام شود. او می گفت وقتی بچه ها به چنین فضاهایی می آیند، روحیه ای مضاعف می گیرند و از بودن در کنار هم لذت می برند. همچنین تعاملات اجتماعی در چنین فضاهایی برای بچه ها رخ می دهد.

دور دنیا

کودکان باید کودک کنند!

در چین هم مثل کشور ما مردم به تحصیلات آکادمیک اهمیت فراوانی می دهند و بر برخی والدین، مدارس و حتی جامعه فشارهای فراوانی را به بچه وارد می کنند تا درس بخوانند. سال تحصیلی در چین، کمی زودتر از ما یعنی از اوایل سپتامبر، مصادف با هفته دوم شهریور آغاز می شود که هنوز چیزی از سال تحصیلی نگذشته. این فشارهای روانی روی بچه ها دسته گل به آب داده است. یکی از خبرهایی که این روزها در فضای مجازی این کشور دست به دست شد، این بود که کودکی ۱۱ ساله، در همین روزهای اول سال تحصیلی پس از انجام تکالیف به مدت ۱۴ ساعت متوالی، کارش به بیمارستان کشید و در آنجا بستری شد. پزشکان معالج این کودک بخت بر گشته گزارش دادند که کودک بیمار با علائمی مثل تنفس سریع، سرگیجه، سردرد و بی حسی اندام به بیمارستان مراجعه کرده و آنها مجبور شده اند به سرعت او را تحت مراقبت های ویژه پزشکی قرار دهند. البته همان معالجات اولیه، برای کودک بیمار کارساز بود، اما پزشکان معتقدند اگر این فشار کمی بیشتر بود، می توانست کودک را دچار بی حسی کل بدن و در موارد شدیدتر منجر به سفتی عمومی عضلات و تکان خوردن عصبی دست و پا کند و حتی جان او را هم به خطر بیندازد. داستان تکان دهنده این کودک چینی بار دیگر فشارهای بی مورد مدارس را بر کودکان این کشور در کانون توجه قرار داد و این در حالی است که برخی کشورها که در حوزه آموزش و پرورش پیشرو هستند سال هاست شعارشان این است که «کمتر، بیشتر است»؛ یعنی معتقدند باید بچه ها صبح ها ساعت ۹ به مدرسه بیایند و خوب بخوابند و وقتی هم در فضای مدرسه قرار می گیرند، هر چه کمتر و عمیق تر یاد بگیرند، بازدهی شان در زندگی بیشتر می شود. در این کشورها انجام تکلیفی که بچه ها با خودشان به خانه می آورند، حداکثر نیم ساعت زمان می برد و بقیه زمان فراغت خود را باید با بازی، شادی، مطالعه و کودکی سپری کنند.

عجیب ترین مدارس جهان

به مناسبت روزهای آغازین سال تحصیلی، سری به برخی مدارس می زنیم که می توان از روش هایشان الگو گرفت

نمی شوند و در برنامه های معمول یک مدرسه نمی گنجند؛ اما در یک گوشه جهان دری به تخته می خورد و ستاره سهیلی می آید و کلاس درسی بر پا می شود که در عین ای امکاناتی، کاری می کند کارستان و گروهی دانش آموز چنان در مسیر فراموشی و خلاقیت قرار می گیرند که در آسمان آموزش، بال درمی آورند و سر بلند می کنند و مملو از شعور و آگاهی می شوند. موارد زیر البته نمونه ای از خروار خروار و میلیون ها کلاس درس منحصر به فرد است که در آنها معلمان عاشق با روش های خلاق و کمتر بین امکانات، قدم های بلند در مسیر آموزش کودکان و نوجوانان جهان برداشته اند تا آینده را روشن تر بسازند.

سیدشوش طباطبایی بور از روزنامه نگار اوقتی حرف از ماه مهر و مدرسه می شود، بیشتر ما به یاد کتاب های معمول در سسی و میز و نیمکت و معلم های جورواجور می افتیم و تنها خاطره شیطنت ها و غیبا و ششادی های دوران تحصیل بر ایمان زنده می شود؛ البته اگر دغدغه آموزش هم داشته باشیم، تا حرف از کلاس درس و مدرسه به میان می آید آهی می کشیم و سخن از تبعیض ها و کمبودهای فراوان آموزشی به میان می آوریم و کلی یقه دولت ها و مدیران را می گیریم که چرا چنین می کنند و چنان نمی کنند؛ غافل از اینکه صدها راه تحصیل و میلیون ها موضوع ارزشمند وجود دارند که لایه لای کتاب های درسی پیدا

کلاس روی آب

بنگلادش کشوری است استوایی و مرطوب که همواره گرفتار سیل، رانش زمین و کمبود مکرر برق است. چند سالی است سیستم آموزشی جدیدی برخی کلاس های درس را در قایق و روی آب برگزار می کند. این کلاس های قایقی مجهز به کتابخانه کوچک، پاپ تاب، اینترنت و صفحات پتل خورشیدی برای تولید برق است و بچه ها در کنار درس، در همین قایق ها بازی هم می کنند.

کلاس در راهرو

قرن جدید با گذشته بسیار متفاوت شده و حتی محتوای درسی هم در برخی کشورها بسیار به روز است، اما شکل کلاس های درس همچنان مثل گذشته مانده. وقتی از ایده کلاس به عنوان تنها مکان یادگیری فراتر برویم، به مدرسه ای می کشیم که در آنجا راهرو می تواند به یک گالری تبدیل شود و یک راه پله می تواند کتابخانه ای کوچک را در خود جای دهد.

کلاس های شیشه ای

برخی معلم ها معتقدند کلاس چهار دیواری اختیاری آنهاست، اما این فرضیه برای دنیای کنونی دیگر جواب نمی دهد؛ آن هم در دنیایی که هر لحظه همه از کار هم خبردار می شوند و حتی ایده هایی برای رشد و تعالی ارائه می کنند. به همین دلیل در برخی مدارس ایران و جهان دیوار کلاس ها اکنون شیشه ای است و مدیر، ولی دانش آموز و حتی بچه های یک کلاس دیگر می توانند در جریان اتفاقات آن قرار گیرند.

کلاس غاری

فرض کنید در روستایی فقیر زندگی می کنید و امکانات حداقلی دار بد. آیا باید آموزش و پرورش در آن روستا تعطیل شود؟ اهالی روستای دونگ ژونگ در چین، البته جوابشان به این سؤال منفی بود غاری در نزدیکی روستا پیدا کردند و شرایط تحصیل فرزندانشان را در آنجا فراهم کردند. البته این طرح هوشمندانه چند سالی است با موانعی مواجه شده و این مدرسه فعلا فعالیت نمی کند.

کلاس سکوی قطار

ایندرجیت معلمی هندی بود که با قطار به مدرسه می رفت. او یک روز متوجه شد کودکان فراوانی در هند زندگی می کنند که به جای مدرسه روزهای خود را با گدایی در ایستگاه های راه آهن می گذرانند. آنها برای فرار از این شکل زندگی احتیاج به آموزش داشتند. او اکنون سال هاست از مدرسه خود استعفا کرده و کلاس های درس خود را در سکوهای راه آهن برای کودکانی برپا می کند که امکان ثبت نام در مدرسه ندارند.

کلاس مجازی

سلمان خان می خواست به یکی از بستگانش که کیلومترها از او دور بود، موضوعی را آموزش دهد، پس ویدئویی آموزشی را در یوتیوب برایش منتشر کرد، اما بعد از چند روز متوجه شد که بسیاری در سراسر جهان از ویدئوی او استفاده کرده اند. همین موضوع ایده تشکیل کلاس و مدرسه مجازی را در ذهن او ایجاد کرد و اکنون خان آکادمی سال هاست آموزش رایگان در اختیار کسانی قرار می دهد که لااقل به اینترنت دسترسی دارند.

کلاس مهارتی

بروندی کشوری خشک در شرق آفریقااست و با توجه به تغییرات اقلیمی سال های اخیر، در یکی از مدارس این کشور، علاوه بر آموزش های عمومی، دانش آموزان را درگیر مهارت های واقعی زندگی هم می کنند. در فضای اطراف این مدرسه مزرعای عمودی ایجاد شده تا بچه ها در کنار درس، کار هم بکنند و در کنارش مهارتی بر کاربرد مثل کشاورزی در شرایط کم آبی را تجربه کنند و ساعاتی از روز را در این مزرعه بگذرانند.

کلاس معکوس

فنلاند یکی از کشورهای پیشرو در حوزه آموزش است. یکی از شیوه های برخی مدارس این کشور، کلاس معکوس است. به این معنی که معلم برخلاف کلاس های معمول، تدریس را در منزل انجام می دهد و ویدئوی بسیار کوتاهی تولید می کند تا بچه ها قبل از حضور در کلاس آن را ببینند و کاری که در کلاس انجام می دهند، تنها تمرین و تکرار و بازی گروهی است. در این کلاس ها نقش معلم فقط تسهیلگری است.

مدرسه دورانی

معماری برخی مدارس که سازگار با محیط بومی است، می تواند تأثیر بسزایی در ارتقای آموزش داشته باشد. یکی از آنها مدرسه جدکال در روستای سیدبار چابهار است؛ مدرسه ای دورانی همراه با حفره های نامنظم روی دیوارهایش که آن را شبیه هوتک یا همان آبگیرهای منطقه کرده و علاوه بر هماهنگی با طبیعت، فضای مناسبی برای بازی بچه ها شده است. این مدرسه در سال ۲۰۲۲ در فهرست ۱۲۰ اثر برگزیده معماری جهان قرار گرفت.

نگاه

جادوی اشیای روزمره

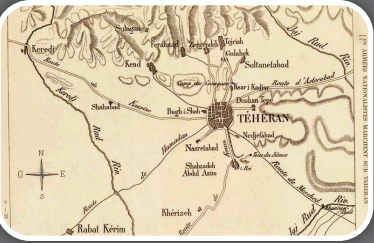

دیوگو کوسانو، هنرمند ایتالیایی شهرت خود را مدیون نگاهی نو به دنیای اطراف است. او اشیای بی اهمیت روزمره را به کانون آثار هنری خیال انگیز خود بدل می کند. در فرایند خلاقانه او یک میوه، یک ابزار ساده یا هر وسیله معمولی دیگری، نقطه شروعی برای خلق یک تصویر فانتزی و باز یگوشانه می شود. نبوغ کوسانو در توانایی او برای فراتر رفتن از کاربرد معمول اشیای و بخشیدن هویتی تازه و غیرمنتظره به آنها نهفته است. او با تلفیق دنیای واقعی و هنر طراحی مخاطب را به کشف چشم اندازی شگفت انگیز در دل پیش پا افتاده ترین وسایل دعوت می کند.

عکس خانه

نقشه پایتخت در سال ۱۲۷۷

سندی که پیش روی شماست تنها یک نقشه قدیمی نیست؛ بلکه پنجره ای است به گذشته ای نه چندان دور که سیمای پایتخت را به شکلی کاملاً متفاوت به تصویر می کشد. این نقشه که توسط هانری رنه دالمانی، سیاح و شرق شناس فرانسوی در کتاب مشهورش «سفرنامه از خراسان تا بختیاری» منتشر شده، تصویری دقیق از تهران و اطراف آن در سال ۱۲۷۷ خورشیدی (حدود ۱۸۹۸ میلادی) در اواخر سلطنت مظفرالدین شاه قاجار ارائه می دهد. در مرکز نقشه، «طهران» با حصارهای ستاره ای شکل خود محصور شده است؛ شهری کوچک و جمع و جور که قلب تپنده ایران قاجاری بود. اما آنچه بیش از همه شگفت انگیز است، فضای خالی و روستاهای پراکنده در اطراف آن است. مناطقی که امروز بخش های جدایی ناپذیر و شلوغ تهران بزرگ هستند، در آن زمان روستاهایی خوش آب و هوا یا شهرک هایی مستقل بودند. در شمال، بیلاقتی چون تجریش، زرگنده، قلهک و فرحزاد به وضوح دیده می شوند که پناهگاه تابستانی اشراف و درباریان بودند.

مسیرهای اصلی و حیاتی آن دوران، مانند «جاده قزوین»، «جاده خراسان (مشهد)» و «جاده قم» شریان های ارتباطی پایتخت با دیگر نقاط کشور را تشکیل می دادند. وجود اماکن مهمی چون باغ شاه در غرب، قصر قاجار و دوشان تپه در شرق و آستان مقدس حضرت عبدالعظیم (ع) در شهر ری نشان از اهمیت این نقاط در آن دوره دارد. این نقشه که به تازگی در فضای مجازی پربازدید شده، سندی گویا از تحولات شگرف پایتخت در طول ۱۲۰ سال اخیر و یادآور روزگاری است که فاصله میان تهران تا کرج، ری و شمیران، سفری در دل دشت ها و مزارع بود.